

1922, lhůta k podání stížnosti končila 24. února 1922, stížnost sepsaná 6. března 1922 došla k zsv-u jakožto zákonem určenému místu podacímu teprve 8. března 1922.

Stížnost u nss podaná nařiká rozhodnutí toto pro nezákonnost a vadnost řízení; poukazuje k tomu, že st-li platební rozkaz doručen nebyl, že st-l do něho si nestěžoval, platební rozkaz byl doručen pouze zcizitelce, jež stížnost proti němu nepodala. Rozklad event. stížnost byla řízena proti sdělení úřadu z 27. února 1922, opravný prostředek byl proto podán včas, žal. úřad však nevyřídil opravný prostředek st-lem podaný, nýbrž opravný prostředek jiný, který vůbec podán nebyl. Rozklad event. stížnost byla řízena proti tomu, že st-l byl zpraven o tom, že zcizitelce byl doručen platební rozkaz o dávce, aniž bylo zavedeno s ním jako in eventum zavázaným kupcem nemovitostí řízení vyměřovací.

O stížnosti této uvážil nss toto:

Dávkový řád pro Čechy z r. 1915 v § 15 předpisuje v odst. 2, že při nedobytnosti dávky na zciziteli ručí za ni nabyvatel, a v odst. 3 přiznává nabyvateli právo žádati, aby úřad vyměřovací obnos davky, na d který na jeho ručení naprosto nárok činiti nelze, nejkratší cestou a bez závaznosti naproti zciziteli vyšetřil a jemu oznámil; dle § 20 cit. dáv. řádu pak přípustná jest do rozkazu záručního, jímž se nabyvateli ukládá placení dávky u zcizitele nedobyté, stížnost ve lhůtě 30denní od doručení jeho k výboru zemskému, kterou sluší podati přímo u zv-u.

Jest zřejmo, že zákon těmito předpisy předejiti chtěl možnost, aby nabyvatel liknavostí zcizitele proti nesprávně předepsané dávce byl poškozen tím, že by při nastalé insolvenční tohoto byl zavázán i nesprávně určenou dávkou hraditi.

Se zřetelem k uvedeným předpisům lze sdělení, učiněné st-li dne 27. února 1922 pokládati jen za upozornění na možný případ ručení; z citace § 15 v něm obsažené mohl pak nabyvatel shledati, jakou cestou se má domáhati omezení svého záručního závazku.

V tomto smyslu dlužno proto rozuměti rozkladu, jež podal st-l proti uvedenému; přes to, že podání bylo označeno jako rozklad, pokud se týče stížnost, nebylo obsahem svým než žádostí ve smyslu § 15 odst. 3 d. ř. o zavedení vyměřovacího řízení s nabyvatelem za účelem vymezení záruční povinnosti jeho a bylo věcí správního úřadu, aby návrhu v tomto směru v podání obsaženému vyhověl.

Správní úřad však k návrhům st-lovým, ač zřejmě byly učiněny ve smyslu § 15, odst. 3 d. ř. a to dokonce s dovoláním se tohoto předpisu, nepřihlížel; žal. úřad vydal pak rozhodnutí opírající se o předpoklady, které jsou v rozporu se spisy.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

č. 2971.

Zajištění bytu pro stát. zaměstnance: Nelze zajistiti byt obývaný státním zaměstnancem pro jiného stát. zaměstnance podle § 13 zák. č. 225/1922 a č. 87/1923, jestliže v době úředního přeložení onoho stát. zaměstnance nájemní poměr mezi ním a vlastníkem domu byl již soudním smírem pravoplatně zrušen.

(Nález ze dne 10. prosince 1923 č. 20.569.)

V ě c: Josef a Anna B. v Přerově proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — —

Dle § 13 cit. zák. lze zajistiti byt pro státního úředníka tehdy, když byl jiný státní úředník přesazen a když se jeho byt uprázdnil, dokud nebyla dána oním úředníkem vlastníku domu výpověď z bytu toho. Zákon tedy klade váhu na to, aby titul, ze kterého přesazený státní úředník onoho bytu užíval, nebyl dříve zrušen, nežli se zajišťovací opatření stalo.

V tomto případě žádali majitelé domu v září 1922 za povolení k soudní výpovědi nájemníka, téhož času ještě služebně nepřeloženého. O návrhu tom bylo jednáno, záležitost byla konečně vyřízena smírem z 15. března 1923, jímž se nájemník zavázal, že vypovězený byt do 1. července 1923 vyklidí. Tím svolil nájemník k tomu, aby nájemní poměr i s jeho strany byl zrušen, a dal na jevo, že nechce dále od určitého dne t. j. od 1. července 1923 setrvati v nájemním poměru k majitelům domu. Smírem tím, který nahraňuje výpověď nájemníka, byl titul, z kterého nájemník sporného bytu užíval, zrušen.

Byl-li zajišťovací příkaz vydán majitelům domu teprve dávno po pravoplatném rozvázání nájemního poměru a v době, kdy výpověď z bytu se strany nájemníka byla právně již vůbec nemožná, odporuje výrok žal. úřadu zák. a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 2972.

Policejní řízení trestní. — Rybářství: Ministr pro Slovensko je příslušným rozhodovati v třetí stolici o přestupcích neoprávněného rybolovu.

(Nález ze dne 10. prosince 1923 č. 20.724.)

V ě c: Dyonis R. ve V. R. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o trestní nález.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

D ů v o d y: V trestní věci pro přestupek neoprávněného rybolovu seznal st-l jako žalovaný před služným v R. jako policejním trestním soudcem dle protokolu z 20. července 1921, že kolem 16. července 1921 šel za město R. chytati ryby se spoluobžalovaným Richardem Sch. Když pak po rybolovu zachytila se mu udice do křoví, dal ji Sch-ovi, aby ji vyprostil a v tom již byl přistižen polním hlídačem.

Rozsudkem z téhož dne uznal služný oba žalované vinnými přestupkem podle § 26 a 63 zák. čl. XIX z 1888, jehož se dopustili tím, že lovili ryby na zakázaném místě, a odsoudil je k peněžitě pokutě, a to st-le 150 K, v případě nedobytnosti k trestu zamčení na dobu 6 dnů, Sch-a pak k pokutě 20 K, po případě k zamčení na 24 hodin.

Když pak oba žalovaní ohlásili odvolání, potvrdil župan gemermalo-hontské župy rozsudkem z 1. prosince 1921 výrok I. instance pokud jde